

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในหัวข้อ การจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสอดคล้องในการแปลงพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ไปสู่แนวทางการปฏิบัติงาน 2) ศึกษากระบวนการปฏิบัติงานและการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น 3) ศึกษาปัญหาอุปสรรค และผลที่ได้จากการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัย โดยผู้วิจัยได้อาศัยวิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ในการเก็บรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอแยกเป็นตอนๆ ทั้งสิ้น 4 ตอน ตามกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ในการแปลงนโยบายไปสู่แนวทางการปฏิบัติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์กระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นตามวงจรการเกิดสาธารณภัย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

3.1 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมตัดสินใจ

3.2 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน

3.3 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ ปัญหา และอุปสรรคและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความเสียหายจากอุทกภัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นก่อนเกิดภัย

4.3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ส่วนท้องถิ่นขณะเกิดภัย

4.4 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ส่วนท้องถิ่นหลังเกิดภัย

4.5 ผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคที่พบจากการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกัน และบรรเทาอุทกภัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ในการแปลงนโยบายไปสู่แนวทางการปฏิบัติ ประกอบด้วย

กฎหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

นโยบาย ได้แก่ นโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ

แผนงาน ได้แก่ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557, แผนเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหายุทกภัยจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2554, แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2554 และแผนการช่วยเหลือเยียวยาผู้ประสบภัย ปี พ.ศ. 2554

1. พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 สามารถสรุปภาพรวมที่สำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ไว้ดังนี้

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
พ.ศ. 2550

แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ	อำนาจหน้าที่
1. การกำหนดนโยบายเพื่อ การจัดทำแผนป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ	1. คณะกรรมการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (กปภ.ช.)	
2. หน่วยงานกลางของรัฐใน การดำเนินการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย	2. กรมป้องกันและบรรเทาสา ธารณภัย	2. จัดทำแผนป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ แนะนำ และอบรมเกี่ยวกับ การป้องกันและบรรเทาสา ธารณภัยแก่หน่วยงานรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้ง ติดตามและ ประเมินผลการดำเนินการ
3. การจัดทำแผนป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย	3. กรมป้องกันและบรรเทาสา ธารณภัยและคณะกรรมการซึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็น ประธาน	3. จัดทำแผนป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ และแผนป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัด
4. การบัญชาการ	4. นายกรัฐมนตรี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวง, ปลัดกระทรวงมหาดไทย	4. บังคับบัญชาและสั่งการได้ ทั่วราชอาณาจักร
5. การปฏิบัติ	5. อธิบดีกรมป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย, ผู้ว่า ราชการจังหวัด, นายอำเภอ, ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น, อาสาสมัคร	5. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยตามความรับผิดชอบของ พื้นที่

จากข้อมูลข้างต้นสรุปว่า พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 เป็นกรอบกฎหมายหลักที่ใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในประเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีสาระสำคัญแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ แนวทางการดำเนินงาน หน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่ ซึ่งสาระสำคัญใน 3 ส่วนนี้ ยังเป็นการกำหนดทิศทางการดำเนินงานที่เป็นภาพรวมอยู่

2. นโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์นโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ

กรอบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	แนวทางการปฏิบัติ
1. พัฒนาและส่งเสริมระบบการป้องกันสาธารณภัยและลดผลกระทบ	1. โดยนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง ความมีเหตุผล ความพอประมาณ และการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีเป็นบรรทัดฐานในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างยั่งยืน
2. พัฒนาและส่งเสริมระบบการเตรียมความพร้อม	2. เพิ่มบทบาทของประชาชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการรับมือกับสาธารณภัยที่เกิดขึ้น
3. พัฒนาศักยภาพการจัดการสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉิน	
4. พัฒนาระบบการฟื้นฟูบูรณะ	
5. พัฒนาระบบการเชื่อมโยงหน่วยงานเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ	

จากข้อมูลข้างต้นสรุปว่านโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ มีการกำหนดกรอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5 ด้าน ตามลักษณะวงจรการเกิดสาธารณภัย แต่การกำหนดแนวทางการปฏิบัตินั้นยังเป็นภาพรวมอยู่ และกรอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยบ้างด้านยังไม่มีกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ทำให้นโยบายดังกล่าวยังเป็นลักษณะนามธรรม แต่วัตถุประสงค์ของนโยบายมีความสอดคล้องกันกับพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทา

สาธารณสุข พ.ศ. 2550 เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของนโยบายดังกล่าวคือการพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขให้เป็นระบบเพิ่มขึ้น

3. แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557 สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557

หลักการ	แนวทางการปฏิบัติ	เป้าหมาย
1. การป้องกันและลดผลกระทบ	<p>1.1 จัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการบริหารจัดการสาธารณสุข</p> <p>1.2 พัฒนาแผนหลักและแผนปฏิบัติการด้านสาธารณสุข</p> <p>1.3 เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข</p> <p>1.4 การป้องกันสาธารณสุขโดยใช้มาตรการด้านโครงสร้าง</p> <p>1.5 การป้องกันสาธารณสุขโดยใช้ธรรมชาติหรือปรับปรุงระบบนิเวศ</p>	<p>1.1 มีการเชื่อมต่อระบบข้อมูลสารสนเทศจากระดับท้องถิ่นถึงระดับประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2557</p> <p>1.2 มีการจัดทำและปรับปรุงแผนที่เสี่ยงภัยทุกประเภททุกปี</p> <p>1.3 มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเกี่ยวกับสาธารณสุขปีละ 5 หลักสูตร</p> <p>1.4 ก่อสร้างโครงสร้างป้องกันสาธารณสุขอย่างน้อยจังหวัดละ 5 โครงการ ในแต่ละปีงบประมาณ</p> <p>1.5 บูรณะฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อการป้องกันอุทกภัยและภัยแล้งอย่างน้อยจังหวัดละ 5 โครงการในแต่ละปีงบประมาณ</p>

ตาราง 6 (ต่อ)

หลักการ	แนวทางการปฏิบัติ	เป้าหมาย
2. การเตรียมความพร้อม	2.1 จัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกระดับ	2.1 ชุมชนมีแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร้อยละ 30 ของจำนวนชุมชน ในปี พ.ศ. 2557
	2.2 พัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัย	2.2 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบรับแจ้งเตือนภัยร้อยละ 30 ของจำนวนชุมชน ภายในปี พ.ศ. 2557
	2.3 การฝึกซ้อมแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	2.3 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการฝึกซ้อมแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ. 2557
	2.4 การเตรียมสนับสนุนด้านทรัพยากรและพลังงาน	2.4 จัดซื้อเครื่องจักรกลเครื่องมือ อุปกรณ์ได้อย่างน้อยร้อยละ 50 ตามแผนการจัดซื้อเครื่องจักรกล ภายในปี พ.ศ. 2557
	2.5 เตรียมปัจจัยสี่เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย	
	2.6 เตรียมบุคลากรเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	

ตาราง 6 (ต่อ)

หลักการ	แนวทางการปฏิบัติ	เป้าหมาย
3. การบริหารจัดการในภาวะ ฉุกเฉิน	3.1 จัดตั้งศูนย์บัญชาการ เหตุการณ์ทุกระดับ	3.1 มีการจัดตั้งศูนย์ บัญชาการเหตุการณ์ในแต่ละ ระดับพื้นที่เมื่อเกิดภัยแต่ละ ครั้งร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ. 2557
	3.2 เชื่อมโยงระบบ ติดต่อสื่อสารระหว่าง หน่วยงานให้ใช้การได้ขณะเกิด ภัย	3.2 มีการเชื่อมโยง ระบบสื่อสารระหว่าง หน่วยงานให้ใช้ได้ขณะเกิด ภัยร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ. 2557
	3.3 ช่วยเหลือเบื้องต้น โดยเน้น การปฏิบัติการค้นหาและ ช่วยชีวิต	3.3 ประชาชนผู้ประสบภัย ได้รับการช่วยเหลือเบื้องต้น ภายใน 24 ชั่วโมงแรกหลัง เกิดภัยร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ. 2557
	3.4 ประชาสัมพันธ์และจัดทำ ข่าวสถานการณ์ภัยพิบัติที่ ถูกต้อง	3.4 ประชาชนได้รับข้อมูลข่าว สถานการณ์ภัยที่ถูกต้องร้อย ละ 90 ภายในปี พ.ศ. 2557
	3.5 รักษาพยาบาลผู้ประสบภัย	
	3.6 การจัดการศพ โดย จัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ เก็บรักษาศพ	

ตาราง 6 (ต่อ)

หลักการ	แนวทางการปฏิบัติ	เป้าหมาย
4. การจัดการหลังเกิดภัย	4.1 ให้ความช่วยเหลือและ สงเคราะห์ผู้ประสบภัย	4.1 ให้ความช่วยเหลือ สงเคราะห์ผู้ประสบภัยให้มี
	4.2 พื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานที่ เสียหาย	ความพึงพอใจได้ร้อยละ 95 ในปี พ.ศ. 2557
	4.3 การเรียนรู้จากบทเรียนสา ธารณภัยที่ผ่านมา	4.2 โครงสร้างพื้นฐานที่ เสียหายได้รับการฟื้นฟูให้
	4.4 พื้นฟูผู้ประสบภัย สัตว์ เลี้ยง และสัตว์ป่า	กลับสู่สภาพเดิม ตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนดในแต่ละ
	4.5 บุรณาสิ่งสาธารณูปโภค และสาธารณูปการที่เสียหาย	ปีงบประมาณ
	4.6 รายงานและติดตาม ประเมินผลการสงเคราะห์ ผู้ประสบภัยและการฟื้นฟู บูรณะพื้นที่ประสบภัย	4.3 มีรายงานการเรียนรู้จาก บทเรียนจำนวน 5 ฉบับในปี พ.ศ. 2557

จากข้อมูลข้างต้นสรุปว่าแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557 มีความสอดคล้องกับนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ เนื่องจากแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557 ได้กำหนดหลักการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไว้ทั้งหมด 4 ด้าน ตามลักษณะวงจรการเกิดสาธารณภัยเช่นเดียวกับนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ซึ่งสาระสำคัญของแผนดังกล่าวจะเป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติ และเป้าหมายในการปฏิบัติ แต่การกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัตินั้นยังไม่ครอบคลุมแนวทางการปฏิบัติในทุกข้อ

4. แผนเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2554 สามารถสรุปได้ ดังนี้

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์แผนเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย
จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2554

หลักการ	แนวทางการปฏิบัติ	เป้าหมาย
1. เตรียมการป้องกันและ แก้ไขปัญหาอุทกภัย	1. กำหนดแนวทางการปฏิบัติ เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอุทกภัยให้กับอำเภอ เทศบาล และองค์การบริหาร ส่วนตำบล	1. ดำเนินการได้อย่างมีระบบ รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์
2. กำหนดหน้าที่ความ รับผิดชอบของทุกหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	2. กำหนดหน่วยปฏิบัติ หน่วย สนับสนุนทั้งระดับจังหวัด และ ระดับอำเภอ	
3. การให้ข้อมูลข่าวสาร	2. รายงานข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับสถานการณ์อุทกภัย แก่ประชาชน สื่อมวลชน และ ผู้บังคับบัญชา	3. การรายงานข่าวสารมี ความถูกต้อง รวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพสูงสุด

จากข้อมูลข้างต้นสรุปว่าแผนเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2554 มีความสอดคล้องตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557 เนื่องจากมีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานในพื้นที่ พร้อมแนวทางการปฏิบัติที่เป็นรายละเอียดเพิ่มเติมจากแผนในระดับส่วนกลาง

5. แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของหน่วยงานท้องถิ่น พ.ศ. 2554 สามารถสรุปได้ ดังนี้

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาอุทกภัย
ของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2554

หลักการ	แนวทางการปฏิบัติ
1. การป้องกันและลดผลกระทบ	
1.1 การวิเคราะห์ความเสี่ยงภัย	(1) ประเมินความเสี่ยงภัยและความล่อแหลมในพื้นที่ (2) จัดทำแผนที่เสี่ยงภัย
1.2 การเตรียมการด้านฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ	(1) จัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการภัย (2) พัฒนาระบบเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานให้สามารถใช้งานได้
1.3 การส่งเสริมให้ความรู้ด้านการป้องกันและบรรเทาอุทกภัย	(1) สนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์ ทัศนรงค์เพื่อปลูกจิตสำนึก (2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรเครือข่ายทุกภาคส่วน
1.4 การเตรียมการป้องกันด้านโครงสร้าง	(1) จัดหาพื้นที่รองรับน้ำและกักเก็บน้ำ (2) ก่อสร้างกำแพง ผนัง เพื่อป้องกันการเอ่อล้นของแม่น้ำ (3) สร้างอาคารหรือสถานที่เพื่อเป็นสถานที่หลบภัย
2. การเตรียมความพร้อม	
2.1 ด้านการจัดระบบปฏิบัติการฉุกเฉิน	(1) กำหนดแนวทางการประชาสัมพันธ์ข่าวสารประชาชนและเจ้าหน้าที่ (2) จัดเตรียมระบบการแจ้งเตือนภัย (3) จัดเตรียมเส้นทางอพยพและจัดเตรียมสถานที่ปลอดภัยสำหรับคนและสัตว์เลี้ยง (4) จัดระบบการดูแลสิ่งของบริจาคและการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

ตาราง 8 (ต่อ)

หลักการ	แนวทางการปฏิบัติ
2.2 ด้านบุคลากร	(1) จัดเตรียมเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและกำหนดวิธีการปฏิบัติตามหน้าที่และขั้นตอนต่างๆ (2) วางระบบการพัฒนาศักยภาพและการฝึกอบรมบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (3) จัดทำบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่างๆ หรือเจ้าหน้าที่และองค์กรที่เกี่ยวข้อง (4) เสริมสร้างศักยภาพชุมชนโดยการฝึกอบรมประชาชน
2.3 ด้านเครื่องจักรกล ยานพาหนะ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และพลังงาน	(1) จัดเตรียมเครื่องจักรกล ยานพาหนะ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็นให้พร้อมใช้งานได้ทันที (2) จัดทำบัญชีเครื่องจักรกล ยานพาหนะ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน (3) พัฒนาเครื่องจักรกล เครื่องมือ อุปกรณ์ด้านสาธารณภัยให้ทันสมัย (4) จัดหาน้ำมันเชื้อเพลิงสำรอง/แหล่งพลังงานสำรอง
2.4 ด้านการเตรียมรับสถานการณ์	(1) จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2) มอบหมายภารกิจ ความรับผิดชอบให้แก่หน่วยงานนั้น (3) กำหนดผู้ประสานงานที่สามารถติดต่อได้

ตาราง 8 (ต่อ)

หลักการ	แนวทางการปฏิบัติ
3. การปฏิบัติในภาวะฉุกเฉิน	
3.1 การจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจฯ	(1) ผู้อำนวยการท้องถิ่นออกคำสั่งตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจฯ
3.2 การเฝ้าระวัง ติดตาม และรับแจ้งเหตุ 24 ชั่วโมง	(1) จัดเวรเฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์
3.3 แจ้งข่าวเตือนภัย	(1) แจ้งผู้ประสานงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ (2) ออกประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย
3.4 การระงับเหตุ	(1) ผู้อำนวยการท้องถิ่นเข้าพื้นที่ และตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ในที่เกิดเหตุ เพื่อเป็นจุดสั่งการระงับเหตุ
3.5 การช่วยเหลือผู้ประสบภัย	(1) ปฏิบัติการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย (2) ประชุมพยาบาลผู้ประสบภัยที่เจ็บป่วย (3) จัดหาปัจจัยสี่ให้แก่ผู้ประสบภัย (4) ให้การสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
3.6 การรายงานสถานการณ์	(1) จัดเตรียมเจ้าหน้าที่เพื่อรายงานสถานการณ์ให้กองอำนวยการอำเภอ และจังหวัดทราบ จนกระทั่งสถานการณ์ภัยสิ้นสุด
3.7 การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ	(1) กรณีต้องขอรับการสนับสนุนให้ขอจากหน่วยงานเหนือขึ้นไป
3.8 การอพยพ	(1) เมื่อสถานการณ์เลวร้ายและจำเป็นต้องอพยพให้ดำเนินการอพยพเคลื่อนย้ายอย่างเป็นระบบ

ตาราง 8 (ต่อ)

หลักการ	แนวทางการปฏิบัติ
4. การฟื้นฟูผู้ประสบภัย	
4.1 จัดทำแผนฟื้นฟูผู้ประสบภัย	(1) ประชุมหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนฟื้นฟูผู้ประสบภัยในด้านต่างๆ เช่น อาชีพ สุขภาพ อนามัย และจิตใจผู้ประสบภัย
4.2 การจัดตั้งหน่วยบรรเทาทุกข์	(1) ปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บและผู้ป่วย (2) ขนย้ายผู้ประสบภัยและทรัพย์สินไปยังที่ปลอดภัย (3) เลี้ยงดูผู้ประสบภัยที่ไม่สามารถช่วยตัวเองได้ในระยะแรก (4) รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่บุคคลและสถานที่
4.3 การให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟู	(1) ตั้งคณะกรรมการสำรวจ เพื่อจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ประสบภัยและทรัพย์สินที่เสียหาย (2) สงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามบัญชีที่สำรวจ (3) ดำเนินการช่วยเหลือซ่อมแซมที่พักอาศัย สิ่งสาธารณูปโภคและเส้นทางคมนาคม (4) ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างขวัญและกำลังใจของประชาชน (5) รักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วยจัดบริการด้านสาธารณสุขแก่ผู้ประสบภัย
4.4 การจัดตั้งหน่วยควบคุมความปลอดภัย	(1) รื้อถอนทำลายสิ่งปรักหักพัง (2) รักษาความสงบเรียบร้อยและการจราจร
4.5 การติดตามและประเมินผล	(1) เมื่อสถานการณ์ภัยสิ้นสุด กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหน่วยงานส่วนท้องถิ่นทำการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

จากการศึกษาแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2554 พบว่าหน่วยงานส่วนท้องถิ่นทั้ง 5 แห่ง ซึ่งได้แก่ เทศบาลตำบลบางระกำเมืองใหม่ องค์การบริหารส่วนตำบลคูยม่วง องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสงสงคราม องค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม องค์การบริหารส่วนตำบลวังอิทก มีรูปแบบของการจัดทำแผน และสาระสำคัญของแผนที่เหมือนกันเนื่องจากแผนดังกล่าว เป็นแนวทางที่ส่วนกลางกำหนดมาให้เพื่อให้การดำเนินงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในพื้นที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันสาระสำคัญของแผนมีการกำหนดหลักการปฏิบัติ และแนวทางการปฏิบัติ ที่สอดคล้องกับแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557 แต่แผนดังกล่าวยังไม่มีการกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติที่ชัดเจน

6. แผนการช่วยเหลือเยียวยาผู้ประสบภัย ปี พ.ศ. 2554 มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการช่วยเหลือเยียวยาผู้ประสบภัย ปี พ.ศ. 2554

ความช่วยเหลือจากรัฐบาล	หน่วยงาน/ผู้ประสานงาน
1. การชดเชยความเสียหายกรณีประชาชนทั่วไป	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด (ปก.)
1.1 น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัยประจำ และทรัพย์สินเสียหายได้รับเงิน 5,000 บาท ต่อครัวเรือน	
1.2 บ้านหรือที่อยู่อาศัยประจำซึ่งผู้ประสบภัยพิบัติเป็นเจ้าของเสียหายได้รับความช่วยเหลือดังนี้	
(1) บ้านเสียหายทั้งหลัง เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 30,000 บาท	
(2) บ้านเสียหายบางส่วน เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 20,000 บาท	
(3) ทรัพย์สินที่เป็นเครื่องมือประกอบอาชีพเสียหาย ช่วยเหลือเท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวยุติไม่เกิน 10,000 บาท	

ตาราง 9 (ต่อ)

ความช่วยเหลือจากรัฐบาล	หน่วยงาน/ผู้ประสานงาน
<p>1.3 บุคคลเสียชีวิต</p> <p>(1) บุคคลทั่วไปเสียชีวิต ได้รับเงินค่าจัดการศพจากเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน 25,000 บาทต่อราย</p> <p>(2) หัวหน้าครอบครัว ได้รับเงินช่วยเหลือเป็นค่าจัดการศพและเงินสงเคราะห์ครอบครัวจากเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในกรณีฉุกเฉิน 50,000 บาทต่อราย</p> <p>(3) กองทุนเงินช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย สำนักนายกรัฐมนตรีให้เงินช่วยเหลือเพิ่มเติมสำหรับบุคคลเสียชีวิต 50,000 บาทต่อราย</p>	<p>สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัด (ปก.) /ปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง</p>
<p>2. การชดเชยความเสียหายกรณีเกษตรกร</p> <p>2.1 ด้านพืช ช่วยเหลือเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนด้านพืชกับกรมส่งเสริมการเกษตร และสำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย</p> <p>(1) ข้าว ไร่ละ 2,222 บาท</p> <p>(2) พืชไร่ ไร่ละ 3,150 บาท</p> <p>(3) พืชสวนและอื่นๆ ไร่ละ 5,098 บาท</p> <p>(4) กรณีพืชสวนและอื่นๆ สามารถฟื้นฟูได้ ไร่ละ 2,549 บาท</p> <p>(5) กรณีพื้นที่การเกษตรถูกดินทับถมเสียหาย ไร่ละ 7,000 บาท รายละเอียดไม่เกิน 5 ไร่</p>	<p>สำนักงานเกษตรอำเภอ/ผู้ใหญ่บ้าน</p>

ตาราง 9 (ต่อ)

ความช่วยเหลือจากรัฐบาล	หน่วยงาน/ผู้ประสานงาน
<p>2.2 ด้านประมง ช่วยเหลือเฉพาะเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนด้านประมงกับกรมประมง</p> <p>(1) ปลาทุกชนิด ไร่ละ 4,225 บาท รายละไม่เกิน 5 ไร่</p> <p>(2) กุ้ง ปู หอย ไร่ละ 10,920 บาท รายละไม่เกิน 5 ไร่</p> <p>(3) กระจัง บ่อซีเมนต์ อื่นๆ ตารางเมตรละ 315 บาท รายละไม่เกิน 80 ตารางเมตร</p>	สำนักงานประมงอำเภอ/ผู้ใหญ่บ้าน
<p>2.3 ด้านปศุสัตว์ ช่วยเหลือเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนด้านปศุสัตว์กับกรมปศุสัตว์ตามจำนวนสัตว์ที่ตายหรือสูญหายตามจำนวนที่เสียหาย</p> <p>(1) โค/กระบือ ไม่เกินรายละ 10 ตัว ตัวละ 3,600-15,800 บาท</p> <p>(2) สุกร/แพะ/แกะ/นกกกระจอกเทศ ไม่เกินรายละ 10 ตัว สุกรตัวละ 1,200-2,500 บาท แพะ/แกะ/ตัวละ 1,400 บาท นกกกระจอกเทศตัวละ 2,000 บาท</p> <p>(3) ไก่พื้นเมือง/ห่าน ไม่เกินรายละ 300 ตัว ไก่พื้นเมืองตัวละ 20-40 บาท ห่านตัวละ 50 บาท</p> <p>(4) เป็ด/นกกกระทา รายละไม่เกิน 1,000 ตัว เป็ดตัวละ 15-40 บาท นกกกระทาตัวละ 5-10 บาท</p>	สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ/ผู้ใหญ่บ้าน

จากการศึกษาพบว่าแผนการช่วยเหลือเยียวยาผู้ประสบภัย ปี พ.ศ. 2554 จัดทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ประสบอุทกภัย โดยแผนดังกล่าวครอบคลุมผู้ประสบภัยทั้งประชาชนทั่วไป เกษตรกร ผู้ใช้แรงงาน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการรายย่อย แต่ในที่นี้ผู้วิจัยขอ นำเสนอตารางเฉพาะในส่วนของผู้ประสบภัยที่เป็นประชาชนทั่วไปกับเกษตรกร เนื่องจากความเสียหายจากอุทกภัยที่เกิดขึ้นในอำเภอบางระกำนั้นส่วนใหญ่เกิดขึ้นกับกลุ่มประชาชนทั่วไปและเกษตรกร โดยสาระสำคัญของแผนดังกล่าวเป็นการกำหนดการช่วยเหลือและการชดเชยความเสียหายที่เกิดจากอุทกภัย รวมทั้งการกำหนดหน่วยงานหรือผู้ที่ทำหน้าที่ประสานความช่วยเหลือไปยังประชาชน วัตถุประสงค์ของแผนดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางในการช่วยเหลือเยียวยาผู้ประสบภัยตามแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการแปลงนโยบายเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยจากส่วนกลางมาสู่แผนเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของส่วนท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์หลักในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกัน กล่าวคือวัตถุประสงค์หลักของนโยบายและแผนงานต่างๆ จะเน้นที่การเตรียมการเพื่อการป้องกันและลดผลกระทบในด้านชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นหลัก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์กระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นตามวงจรการเกิดสาธารณภัย

ใช้การศึกษาข้อมูลจากการสำรวจโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้แทนจากหน่วยงาน และผู้ปฏิบัติ ทั้งสิ้นจำนวน 22 คน ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้เป็นการศึกษาการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นทั้ง 5 แห่ง ซึ่งได้แก่ เทศบาลตำบลบางระกำเมืองใหม่ องค์การบริหารส่วนตำบลคู่ม่วง องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสงสงคราม องค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม และองค์การบริหารส่วนตำบลวังอิทก ว่าการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในช่วงก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไรบ้าง โดยมีแนวทางการศึกษาการปฏิบัติใน 4 ด้าน หลักๆ คือ ด้านการป้องกันและลดผลกระทบ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการจัดการในภาวะฉุกเฉิน และด้านการฟื้นฟูและบูรณะ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานในช่วงก่อนเกิดภัย

หลักการปฏิบัติตามแผน	การปฏิบัติจริง	ความสอดคล้อง
ด้านการป้องกันและลดผลกระทบ		
1. การวิเคราะห์ความเสี่ยง	√	√
2. การเตรียมการด้าน ฐานข้อมูลและระบบ สารสนเทศ	×	×
3. การส่งเสริมให้ความรู้ด้าน การป้องกันและบรรเทา อุทกภัย	×	×
4. การเตรียมการป้องกัน ด้านโครงสร้าง	×	×
ด้านการเตรียมความพร้อม		
1. การจัดระบบปฏิบัติการ ฉุกเฉิน	×	×
2. การเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร	√	√
3. การเตรียมการด้าน เครื่องจักรกล ยานพาหนะ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และพลังงาน	√	√
4. ด้านการเตรียมรับ สถานการณ์	√	√

หมายเหตุ: √ หมายถึง มีการปฏิบัติจริงตามหลักการที่วางไว้ในแผนงาน / การปฏิบัติงาน มีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ของแผน
 × หมายถึง ไม่มีการปฏิบัติตามหลักการที่วางไว้ในแผนงาน / การปฏิบัติงาน ไม่มีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ของแผน

จากข้อมูลตามตารางสรุปได้ว่าการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและลดผลกระทบที่เกิดจาก อุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น มีเพียงการปฏิบัติงานตามกิจกรรมการวิเคราะห์ความเสี่ยงและ ความล่อแหลมในเขตพื้นที่เท่านั้น ซึ่งการวิเคราะห์ความเสี่ยงส่วนใหญ่จะเป็นการเรียกประชุมผู้นำ ท้องที่ ซึ่งได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน เพื่อประเมินความเสี่ยงในเขตพื้นที่ที่เคยเกิดอุทกภัย เป็นประจำหรือพื้นที่ที่คาดว่าจะเกิด

...มีการประเมินความเสี่ยงโดยการเรียกประชุมผู้นำท้องที่และผู้นำท้องถิ่นเพื่อ ประเมินความเสี่ยงในพื้นที่ที่เคยเกิดน้ำท่วมเป็นประจำ

(ถวิล สุตวัฒน์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2555)

...มีการจัดประชุมเพื่อเตรียมวิเคราะห์ความเสี่ยงของพื้นที่ที่เคยน้ำท่วมเป็นประจำ เพื่อเตรียมการป้องกันก่อนน้ำมา

(พัชรากร บุรีโต, ผู้ให้สัมภาษณ์, 12 มกราคม 2555)

...เราจะมีการประชุมพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม โดยให้หมู่บ้านที่เกิดน้ำท่วมเป็นประจำ เป็นพื้นที่เสี่ยงภัยโดยเฉพาะหมู่บ้านที่ติดแม่น้ำยม ซึ่งมีความเสี่ยงในการเกิดน้ำล้นตลิ่ง

(ชาวลิต หลวงศรีราษฎร์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 มกราคม 2555)

ด้านการเตรียมความพร้อมในช่วงก่อนเกิดภัยหน่วยงานส่วนท้องถิ่นมีการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร โดยการจัดทำบัญชีรายชื่ออาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.)ไว้ เพื่อ ความสะดวกในการระดมกำลังช่วยเหลือเวลาเกิดอุทกภัย

...เจ้าหน้าที่หลักๆ ในการให้ความช่วยเหลือของเราจะมีรายชื่อ อปพร.กับเจ้าหน้าที่ อบต. บางส่วนรวมทั้งผู้นำท้องที่ คือ ผู้ใหญ่บ้าน ไว้อยู่แล้วเวลาน้ำท่วมก็ช่วยๆ กัน

(ถวิล สุตวัฒน์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2555)

...อบต. เราจะมีรายชื่อ อปพร. ในพื้นที่ประมาณ 130 คน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ อบต. และผู้ใหญ่บ้านด้วย ก็จะช่วยเหลือกันเวลาน้ำท่วม

(พัชรากร บุรีโต, ผู้ให้สัมภาษณ์, 12 มกราคม 2555)

...หน่วยงานของเราจะมีการจัดทำบัญชีรายชื่อ อปพร. 200 นาย แต่เวลาระดมกำลังก็จะมีจริงๆ ประมาณ 60 คน สลับกันเข้ามาให้ความช่วยเหลือร่วมกับทางหน่วยงาน (เชาวลิต หลวงศรีราษฎร์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 มกราคม 2555)

...อบต. เราจะมีฐานข้อมูลกำลังเจ้าหน้าที่ อปพร. ทั้งหมด 120 คน สำหรับช่วยเหลือเวลาน้ำท่วม (วีระวัฒน์ แสงน้อย, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 มกราคม 2555)

ด้านการเตรียมความพร้อมในส่วนของเครื่องจักรกล ยานพาหนะ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้และพลังงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นจะเป็นลักษณะการประสานงานแจ้งขอสนับสนุนเครื่องจักรกล เรือ น้ำมันเชื้อเพลิง วัสดุอุปกรณ์สำหรับซ่อมแซมที่อยู่อาศัย จากทางหน่วยเหนือ คือ อำเภอ และจังหวัด โดยการแจ้งยอดวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักรที่ต้องการใช้ในขณะเกิดอุทกภัยให้ทราบ เนื่องจากการเตรียมความพร้อมในด้านนี้หน่วยงานส่วนท้องถิ่นมีทรัพยากรไม่เพียงพอสำหรับความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ด้านการเตรียมรับสถานการณ์ หน่วยงานส่วนท้องถิ่นจะทำหน้าที่ประสานขอความช่วยเหลือไว้ล่วงหน้าก่อนเกิดภัย กับทางอำเภอ และจังหวัด รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นการเตรียมความพร้อมในด้านปัจจัยสี่ ซึ่งได้แก่ จัดเตรียมระบบสาธารณสุขไปเคอการขอสนับสนุนถุงยังชีพ ติดต่อประสานงานกับสถานพยาบาล รวมทั้งขอสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับที่พักอาศัยชั่วคราว

...อบต. เราจะมีการเตรียมการในการประสานงานกับทางอำเภอและจังหวัด ในการขออนุเคราะห์ถุงยังชีพ น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับสูบน้ำ กระสอบทราย เครื่องจักรกลขนาดใหญ่สำหรับทำคันกันน้ำ ในช่วงก่อนน้ำท่วมเป็นประจำอยู่แล้ว (นิรุฬห์ โรจน์พวง, ผู้ให้สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2555)

...มีการประสานงานกับทางอำเภอในการรับความช่วยเหลืออุปกรณ์ก่อสร้างเพื่อเตรียมการอพยพและซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ส่วนทางหน่วยงานของเราก็จะเตรียมในเรื่องของน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคและปัจจัยพื้นฐานอื่นๆ

(ถวิล สุตวัฒน์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2555)

...หน่วยงานของเราจะมีการเตรียมในเรื่องของสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ส้วม น้ำประปา และเตรียมงบไว้สำหรับสนับสนุนอุปกรณ์สำหรับทำที่พักชั่วคราวเพื่อการอพยพ (เขาวลิต หลวงศรีราชูภร์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 มกราคม 2555)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าการปฏิบัติงานตามแผนในช่วงก่อนเกิดภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถปฏิบัติงานตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ตามแผนได้ทั้งหมด ซึ่งได้แก่ การเตรียมการด้านฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ การส่งเสริมความรู้ด้านการป้องกันและบรรเทาอุทกภัย การเตรียมการป้องกันด้านโครงสร้าง และการจัดระบบปฏิบัติการฉุกเฉิน สาเหตุเนื่องจากขาดแคลนทรัพยากรทั้งงบประมาณและบุคลากร ที่จะขับเคลื่อนในกิจกรรมดังกล่าว การปฏิบัติงานในช่วงก่อนเกิดภัยเป็นเพียงการเตรียมการด้านพื้นฐานต่างๆ ตามความสามารถของหน่วยงานในแต่ละพื้นที่เท่านั้น

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานในขณะเกิดภัย

หลักการปฏิบัติตามแผน	การปฏิบัติจริง	ความสอดคล้อง
การจัดการในภาวะฉุกเฉิน		
1. การจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจฯ	✓	✓
2. การเฝ้าระวัง ติดตาม และรับแจ้งเหตุ 24 ชั่วโมง	✓	✓
3. การแจ้งข่าวเตือนภัย	✓	✓
4. การระงับเหตุ	×	×
5. การช่วยเหลือผู้ประสบภัย	✓	✓
หลักการปฏิบัติตามแผน		
6. การรายงานสถานการณ์	✓	✓
7. การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ	✓	✓
8. การอพยพ	✓	✓

- หมายเหตุ: ✓ หมายถึง มีการปฏิบัติจริงตามหลักการที่วางไว้ในแผนงาน / การปฏิบัติงาน
มีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ของแผน
- ✗ หมายถึง ไม่มีการปฏิบัติตามหลักการที่วางไว้ในแผนงาน / การปฏิบัติงาน
ไม่มีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ของแผน

จากข้อมูลตามตารางสรุปได้ว่าการปฏิบัติของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นขณะเกิดภัย ด้านการจัดการในภาวะฉุกเฉินนั้น มีการปฏิบัติงานตามกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

การจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจฯ หน่วยงานส่วนท้องถิ่นทุกหน่วยงานจะมีการกำหนดโครงสร้างของศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจไว้ในแผนป้องกันและบรรเทาอุทกภัย เมื่อเกิดอุทกภัยขึ้น หน่วยงานจะมีการประกาศเป็นศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย แต่การจัดโครงสร้างการปฏิบัติงานนั้นยังไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผน เนื่องจากบุคลากรในหน่วยงานด้านงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นมีไม่เพียงพอ ดังนั้นการปฏิบัติงานส่วนใหญ่จึงเป็นลักษณะของการช่วยเหลือกันภายในหน่วยงานแบบไม่เป็นทางการ

การดำเนินงานในส่วนของการเฝ้าระวัง ติดตาม และรับแจ้งเหตุ 24 ของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นจะมีการจัดเวรเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเฝ้าระวังอยู่ตลอด 24 ชั่วโมงในช่วงเกิดอุทกภัย

...หน่วยงานของเราจะมีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่เฝ้าระวัง คอยประสานงานกับชาวบ้าน รวมถึงทางอำเภอ และรับแจ้งเหตุตลอด 24 ชั่วโมง ส่วนใหญ่ประจำวันละ 4 คน

(พิชรากร นูริโต, ผู้ให้สัมภาษณ์, 12 มกราคม 2555)

...ทางเราจะตั้งเวรเจ้าหน้าที่เพื่อเฝ้าระวังเหตุ และรับแจ้งเหตุ วันละ 4 คน

(ชาวลิต หลวงศรีราษฎร์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 มกราคม 2555)

การแจ้งข่าวเตือนภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นไปยังประชาชนในพื้นที่ หน่วยงานส่วนท้องถิ่นจะจัดประชุมผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ตั้งแต่ก่อนเกิดภัย ดังนั้นการแจ้งเตือนภัยจึงเป็นลักษณะการแจ้งเตือนเป็นระยะ อีกทั้งประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังติดตามข่าวสารจากทางสื่อต่างๆ ควบคู่ไปด้วยเนื่องจากอุทกภัยในพื้นที่อำเภอบางระกำนั้นเป็นลักษณะของน้ำที่เอ่อล้นตลิ่ง ประชาชนจึงสามารถสังเกตการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำในแม่น้ำยมได้

การทำแผนฟื้นฟูผู้ประสบภัยและการติดตามประเมินผล ยังไม่มีการปฏิบัติเนื่องจาก อุทกภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่นั้นเกิดขึ้นทุกปี ในช่วงหลังจากภัยผ่านพ้นไปแล้วหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ต้องเตรียมการเพื่อจัดทำแผนในปีต่อไป จึงไม่มีเวลาในการดำเนินงานในส่วนของการจัดทำแผน ฟื้นฟูและติดตามประเมินผล

การจัดตั้งหน่วยบรรเทาทุกข์และการจัดตั้งหน่วยดูแลความปลอดภัย ไม่มีการดำเนินการ เนื่องจากการบรรเทาทุกข์ส่วนใหญ่จะประสานกับทางอำเภอและจังหวัด ส่วนการดูแลความปลอดภัยหน่วยงานท้องถิ่นและประชาชนในพื้นที่จะจัดเวรยามช่วยกันดูแลอยู่ตลอดจึงไม่มีความ จำเป็นต้องจัดตั้งเป็นทางการ

จากการวิเคราะห์การปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในช่วงก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย ใน 4 ด้าน คือ ด้านการเตรียมการป้องกันและลดผลกระทบ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการจัดการในภาวะฉุกเฉิน และด้านการฟื้นฟูบูรณะ สรุปได้ว่า กระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอบางระกำยังไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ กล่าวคือ การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ เนื่องจากขาดแคลนทรัพยากรคือ งบประมาณ และบุคลากร อีกทั้งการปฏิบัติงานที่ผ่านมายังไม่สามารถวัดผลที่เป็นรูปธรรมได้ ถึงแม้วัตถุประสงค์ของแผนป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นจะสอดคล้องกับแผนในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค แต่เนื่องจากการกำหนดแผนป้องกันและบรรเทาอุทกภัยดังกล่าวยังไม่มีการกำหนด เป้าหมายในการปฏิบัติงาน จึงทำให้มีปัญหาในการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกระบวนการปฏิบัติงานของ หน่วยงานส่วนท้องถิ่น

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ คือ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากการสำรวจประชาชนที่ประสบ อุทกภัยในพื้นที่อำเภอบางระกำ โดยแบบสอบถามทั้งหมด 375 คน และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้บริหารหรือผู้แทนจากหน่วยงาน และผู้ปฏิบัติ จำนวน 22 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 397 คน ซึ่งสามารถสรุปได้ตามประเด็นดังต่อไปนี้

- หมายเหตุ: ✓ หมายถึง มีการปฏิบัติจริงตามหลักการที่วางไว้ในแผนงาน / การปฏิบัติงาน
มีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ของแผน
- ✗ หมายถึง ไม่มีการปฏิบัติตามหลักการที่วางไว้ในแผนงาน / การปฏิบัติงาน
ไม่มีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ของแผน

จากตารางสรุปได้ว่าการปฏิบัติของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นหลังเกิดภัยมีเพียงการดำเนินงานตามกิจกรรมการช่วยเหลือและฟื้นฟูเท่านั้น การจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ประสบภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น จะมีทั้งการจัดกิจกรรมของหน่วยงานเอง และการประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน วิทยาลัยบึงพระ อำเภอ จังหวัด เป็นต้น

...การช่วยเหลือฟื้นฟูหลังน้ำลด ทางเราจะมีกองทุนของกลุ่มเกษตรกรตำบลเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรทางด้านพันธุ์พืช ยาปราบศัตรูพืช อีกทั้งยังจัดกิจกรรมช่วยเหลือกลุ่มแม่บ้านส่งเสริมอาชีพการทำข้าวซ้อมมือ เพื่อเป็นรายได้เสริม

(ถวิล สุตวัฒน์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2555)

...การฟื้นฟู หน่วยงานขอสนับสนุนจากสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานมาช่วยสนับสนุนการทำอาชีพของแม่บ้าน และหน่วยงานจากทางจังหวัดและอำเภอก็เข้ามาช่วยฟื้นฟูหลังน้ำลด ในโครงการเยี่ยมยามถามไถ่ หน่วยงานเอกชน เช่น ปตท. ก็มีเข้ามา

(พิชรากร บุรีโต, ผู้ให้สัมภาษณ์, 12 มกราคม 2555)

...ทางเราประสานกับทางวิทยาลัยบึงพระ และศูนย์พัฒนาอาชีพมาฝึกอาชีพ เช่น การทำน้ำ EM ฝึกการซ่อมมอเตอร์ไซด์ ส่วนการฟื้นฟูสภาพจิตใจก็ประสานกับทางอำเภอ และจังหวัด ก็มีโครงการเยี่ยมยามถามไถ่เข้ามาและเราก็หาสินค้าราคาถูกมาจำหน่ายให้กับชาวบ้านเพื่อลดค่าใช้จ่ายอีกทางหนึ่ง

(เขาวลิต หลวงศรีราษฎร์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 มกราคม 2555)

1. ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมตัดสินใจ มีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี

ตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมตัดสินใจ

การมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ	n = 375		ระดับการมีส่วนร่วม
	ค่าเฉลี่ย	S.D	
1. การมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา และความต้องการในการจัดการ อุทกภัยต่อหน่วยงานส่วนท้องถิ่น	2.58	1.15	ปานกลาง
2. การมีส่วนร่วมในการเสนอแนวทาง ในการจัดทำแผนปฏิบัติเพื่อการป้องกัน และบรรเทาอุทกภัยต่อหน่วยงานส่วน ท้องถิ่น	2.52	1.17	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือ เสนอแนวแนวทางแก้ไขปัญหาเมื่อเกิด อุทกภัยขึ้นในพื้นที่	2.68	1.17	ปานกลาง
รวม	2.59	1.07	ปานกลาง

จากตารางสรุปได้ว่าประชาชนในพื้นที่มีระดับการมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมตัดสินใจในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยคือ 2.59 เมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อย พบว่าการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือเสนอแนวแนวทางแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดอุทกภัยขึ้นในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง คือ 2.68 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาและความต้องการในการจัดการอุทกภัยต่อหน่วยงานส่วนท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมระดับปานกลาง คือ 2.58 และการมีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยต่อหน่วยงานส่วนท้องถิ่น

2. ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน

การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน	n = 375		ระดับการมีส่วนร่วม
	ค่าเฉลี่ย	S.D	
1. การมีส่วนร่วมในการรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการภาวะฉุกเฉินเมื่อเกิดอุทกภัยในพื้นที่	2.33	1.20	ต่ำ
2. การมีส่วนร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่นในการเตรียมความพร้อมเพื่อรับสถานการณ์อุทกภัย	3.03	1.29	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์และแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุทกภัยต่อชุมชน	2.76	1.20	ปานกลาง
4. การมีส่วนร่วมในการเป็นอาสาสมัครในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในพื้นที่	2.50	1.25	ต่ำ
รวม	2.67	0.99	ปานกลาง

จากตารางสรุปได้ว่าประชาชนในพื้นที่มีระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยคือ 2.67 เมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อย พบว่า การมีส่วนร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่นในการเตรียมความพร้อมเพื่อรับสถานการณ์อุทกภัย มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง คือ 3.03 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์และแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุทกภัยต่อชุมชน มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง คือ 2.76 การมีส่วนร่วมในการเป็นอาสาสมัครในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในระดับต่ำ คือ 2.50 และการมีส่วนร่วมในการรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการภาวะฉุกเฉินเมื่อเกิดอุทกภัยในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในระดับต่ำ คือ 2.33

3. ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	n = 375		ระดับการมีส่วนร่วม
	ค่าเฉลี่ย	S.D	
1. การเข้าร่วมรับการช่วยเหลือถุงยังชีพ และปัจจัยสำคัญอื่นๆ	3.43	1.20	ปานกลาง
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการฟื้นฟูผู้ประสบภัย	2.58	1.22	ปานกลาง
รวม	3.00	1.00	ปานกลาง

จากตารางสรุปว่าประชาชนในพื้นที่มีระดับการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยคือ 3.00 เมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อยพบว่า การเข้าร่วมรับการช่วยเหลือถุงยังชีพ และปัจจัยสำคัญอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในระดับปานกลางคือ 3.43 และการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการฟื้นฟูผู้ประสบภัย มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในระดับปานกลางคือ 2.58

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้ง 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ การมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ซึ่งการมีส่วนร่วมดังกล่าวสามารถคิดค่าเฉลี่ยรวมได้เท่ากับ 2.75 หมายถึง ประชาชนมีส่วนร่วมต่อกระบวนการปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้แทนหน่วยงานและผู้ปฏิบัติในพื้นที่ ในประเด็นการมีส่วนร่วมของประชาชนพบว่า สาเหตุที่ทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่มีระดับปานกลางเนื่องมาจาก หน่วยงานส่วนท้องถิ่นยังไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะการเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในลักษณะของการร่วมคิด กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดประชุมในช่วงก่อนเกิดอุทกภัย ที่หน่วยงานส่วนท้องถิ่นจัดขึ้นเพื่อสำรวจความต้องการในการรับความช่วยเหลือด้านต่างๆ ของประชาชนเพื่อส่งข้อมูลดังกล่าวไปยังอำเภอและจังหวัด และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เช่น การรับถุงยังชีพและปัจจัยสำคัญอื่นๆ การขอรับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ในการซ่อมแซมที่พักอาศัย การขอสนับสนุนกระสอบทรายเพื่อทำ

แนวกั้น แต่การเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของประชาชนนั้นเป็นลักษณะของจิตอาสาแต่ไม่เป็นทางการ ซึ่งส่วนใหญ่ช่วยเหลือในเรื่องของการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่ที่ตนอาศัยอยู่ การช่วยกันสร้างที่พักอาศัยชั่วคราว และการประสานงานแจ้งข่าวสารต่างๆ กับเพื่อนบ้าน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงาน ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากกระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ คือ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากการสำรวจประชาชนที่ประสบอุทกภัยในพื้นที่อำเภอบางระกำ โดยแบบสอบถามทั้งหมด 375 คน และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้แทนจากหน่วยงาน และผู้ปฏิบัติ จำนวน 22 คน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความเสียหายจากอุทกภัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความเสียหายจากอุทกภัย

ประเด็น	n = 375	
	จำนวน/ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ/S.D
เพศ		
1. ชาย	190	50.70
2. หญิง	185	49.30
อายุ		
อยู่ระหว่าง 20 - 68 ปี	41.65	12.33
ระดับการศึกษา		
1. ไม่ได้รับการศึกษา	9	2.40
2. ประถมศึกษา	258	68.80
3. มัธยมศึกษาตอนต้น	50	13.30
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	26	6.90
5. อนุปริญญา/ปวส.	12	3.20
6. ปริญญาตรี	17	4.50
7. สูงกว่าปริญญาตรี	3	0.80

ตาราง 16 (ต่อ)

ประเด็น	n = 375 จำนวน/ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ/S.D
อาชีพ		
1. เกษตรกรรม	185	49.70
2. ค้าขาย	31	8.30
3. รับจ้าง	114	30.60
4. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	32	8.60
5. อื่นๆ (ไม่ได้ประกอบอาชีพ)	10	2.70
รายได้ต่อเดือน		
อยู่ระหว่าง 600 - 15,000 บาท	4,374.71	2,532.15
เวลาที่ประสบอุทกภัย		
อยู่ระหว่าง 20 - 90 วัน	57.09	23.42

จากตารางสรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 50.70 เป็นเพศหญิงจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 49.30 อายุอยู่ระหว่าง 20 - 68 ปี หรืออายุเฉลี่ยเท่ากับ 42 ปี ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาจำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 68.80 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ระดับปริญญาตรีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 ไม่ได้มีการศึกษาจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 และระดับสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ด้านการประกอบอาชีพประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประกอบอาชีพเกษตรกรรมจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 49.70 รองลงมาอาชีพรับจ้างจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 อาชีพค้าขายจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 และไม่ได้ประกอบอาชีพจำนวน 10 คิดเป็นร้อยละ 2.70 รายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 600 - 15,000 บาท คิดเป็นค่าเฉลี่ยได้เท่ากับ 4,375 บาท ระยะเวลาที่ประสบอุทกภัยอยู่ระหว่าง 20 - 90 วัน หรือเฉลี่ยเท่ากับ 57 วัน

ตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์ความเสียหายที่เกิดจากอุทกภัยในพื้นที่อำเภอบางระกำ

ประเด็น	จำนวน/ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ/S.D
ความเสียหายด้านชีวิต	(n = 0)	
1. เสียชีวิต	-	-
2. ได้รับความเจ็บ	-	-
ความเสียหายด้านที่อยู่อาศัย	(n = 216)	
คิดเป็นมูลค่าอยู่ระหว่าง 700 - 15,000 บาท	3,304.63	3,399.84
ความเสียหายด้านทรัพย์สิน	(n = 84)	
คิดเป็นมูลค่าอยู่ระหว่าง 500 - 10,000 บาท	2,886.90	3,111.72
ความเสียหายด้านการประกอบอาชีพ	(n = 163)	
คิดเป็นมูลค่าอยู่ระหว่าง 6,000 - 250,000 บาท	6,1190.18	7,3716.13

จากตารางสรุปได้ว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุทกภัยดังกล่าวไม่ได้สร้างความเสียหายในด้านชีวิตคือ ไม่มีผู้เสียชีวิตหรือได้รับความเจ็บ แต่สร้างความเสียหายด้านที่อยู่อาศัยคิดเป็นมูลค่าอยู่ระหว่าง 700 - 15,000 บาท หรือเฉลี่ยเท่ากับ 3,305 บาท ความเสียหายด้านทรัพย์สินคิดเป็นมูลค่าอยู่ระหว่าง 500 - 10,000 บาท หรือเฉลี่ยเท่ากับ 2,887 บาท ความเสียหายด้านการประกอบอาชีพคิดเป็นมูลค่าอยู่ระหว่าง 6,000 - 250,000 บาท หรือเฉลี่ยเท่ากับ 61,190 บาท

2. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในช่วงก่อนเกิดภัย มีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงาน
ของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในช่วงก่อนเกิดภัย

ผลการปฏิบัติงานในช่วงก่อนเกิดภัย	n = 375		ระดับทัศนคติต่อผล การปฏิบัติงาน
	ค่าเฉลี่ย	S.D	
1. มีการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและ ลดผลกระทบจากอุทกภัยในพื้นที่	2.97	1.15	ปานกลาง
2. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการจัดการอุทกภัยในพื้นที่	2.93	1.05	ปานกลาง
3. ความรวดเร็วและความทั่วถึง ในการ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการแจ้งเตือนภัย	2.78	1.08	ปานกลาง
4. การเสริมสร้างความรู้แก่ประชาชน เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติตนเมื่อเกิดอุทกภัย	2.61	1.07	ปานกลาง
5. มีการจัดเตรียมพื้นที่เพื่อรองรับการ อพยพอย่างเพียงพอต่อความต้องการ	2.50	1.06	น้อย
6. หน่วยงานส่วนท้องถิ่นมีความพร้อม สำหรับการป้องกันและลดผลกระทบ	2.45	1.19	น้อย
รวม	2.70	0.91	ปานกลาง

จากตารางสรุปได้ว่าประชาชนในพื้นที่ที่มีทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในช่วงก่อนเกิดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยคือ 2.70 เมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อย พบว่า การเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากอุทกภัยในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.97 รองลงมาคือ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการอุทกภัยในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.93 ความรวดเร็วและความทั่วถึง ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการแจ้งเตือนภัย มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.78 การเสริมสร้างความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติตนเมื่อเกิดอุทกภัย มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.61 มีการจัดเตรียมพื้นที่เพื่อรองรับการอพยพอย่างเพียงพอต่อความต้องการ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย คือ 2.50 หน่วยงานส่วนท้องถิ่นมี

ความพร้อมสำหรับการป้องกันและลดผลกระทบ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย คือ 2.45

3. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นขณะเกิดภัย มีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นขณะเกิดภัย

ผลการปฏิบัติงานขณะเกิดภัย	n = 375		ระดับทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงาน
	ค่าเฉลี่ย	S.D	
1. การทำงานของหน่วยกู้ชีพกู้ภัยในการให้ความช่วยเหลือเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ	2.73	1.21	ปานกลาง
2. ระบบรักษาความปลอดภัยในพื้นที่มีประสิทธิภาพ	2.88	1.23	ปานกลาง
3. การแจกจ่ายถุงยังชีพเป็นไปอย่างมีระบบ ทัวถึง และเกิดความเสมอภาค	3.58	1.14	มาก
4. การดูแลเรื่องสุขภาพอนามัย และการพยาบาล เป็นไปอย่างทัวถึง	3.32	1.08	ปานกลาง
5. สถานที่รองรับการอพยพเมื่อเกิดอุทกภัยเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน	2.66	1.30	ปานกลาง
6. พาหนะและปัจจัยสำคัญอื่นๆ เพียงพอต่อความต้องการ	2.48	1.37	น้อย
7. การสำรวจความเสียหายของเจ้าหน้าที่รัฐเป็นไปอย่างเป็นธรรมเที่ยงตรง และตรวจสอบได้	3.01	1.10	ปานกลาง
รวม	2.95	0.89	ปานกลาง

จากตารางสรุปได้ว่าประชาชนในพื้นที่มีทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นขณะเกิดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยคือ 2.95 เมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อย พบว่า การแจกจ่ายถุงยังชีพเป็นไปอย่างมีระบบ ทัวถึง และเกิดความเสมอภาค มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก คือ 3.58 รองลงมาคือ การดูแลเรื่องสุขภาพอนามัย และการพยาบาล เป็นไปอย่างทัวถึง มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.32 การสำรวจความเสียหายของเจ้าหน้าที่รัฐเป็นไปอย่างเป็นธรรม เทียงตรง และตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.01 ระบบรักษาความปลอดภัยในพื้นที่มีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.88 การทำงานของหน่วยกู้ชีพกู้ภัยในการให้ความช่วยเหลือเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.73 สถานที่รองรับการอพยพเมื่อเกิดอุทกภัยเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.66 พาหนะและปัจจัยสำคัญอื่นๆ เพียงพอต่อความต้องการ พาหนะและปัจจัยสำคัญอื่นๆ เพียงพอต่อความต้องการ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย คือ 2.48

4. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นหลังเกิดภัย มีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงาน
ของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นหลังเกิดภัย

ผลการปฏิบัติงานหลังเกิดภัย	n = 375		ระดับทัศนคติต่อผล การปฏิบัติงาน
	ค่าเฉลี่ย	S.D	
1. หน่วยงานส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมฟื้นฟูคุณภาพชีวิต และอาชีพ	2.98	1.06	ปานกลาง
2. การฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและทั่วถึง	2.49	1.28	น้อย
3. การจ่ายเงินชดเชยผู้ประสบภัย เป็นไปอย่างเป็นธรรม รวดเร็ว ประชาชนได้รับเงินชดเชยอย่างทั่วถึง และเสมอภาค	3.62	1.13	มาก
4. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือ และการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง	2.97	1.17	ปานกลาง
รวม	3.01	0.89	ปานกลาง

จากตารางสรุปได้ว่าประชาชนในพื้นที่ที่มีทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นหลังเกิดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยคือ 3.01 เมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อย พบว่า การจ่ายเงินชดเชยผู้ประสบภัยเป็นไปอย่างเป็นธรรม รวดเร็ว ประชาชนได้รับเงินชดเชยอย่างทั่วถึงและเสมอภาค มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก คือ 3.62 รองลงมาคือ หน่วยงานส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมฟื้นฟูคุณภาพชีวิต และอาชีพ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.98 ประชาชนได้รับความช่วยเหลือ และการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.97 และการฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย คือ 2.49

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ความเสียหายจากอุทกภัยที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นความเสียหายที่กระทบต่ออยู่อาศัยและการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก จากความเสียหายดังกล่าว หน่วยงานส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทในการปฏิบัติงานเพื่อบรรเทาและเยียวยาความเดือดร้อน

ของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งจากผลการสำรวจพบว่าประชาชนมีทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ทั้งช่วงก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย สามารถหาค่าเฉลี่ยรวมได้เท่ากับ 2.89 หมายถึง ประชาชนมีทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่ไม่สอดคล้องตามแผนงานที่กำหนดไว้ และการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการอุทกภัยที่อยู่ในระดับปานกลางส่งผลให้ผลลัพธ์ของการจัดการอุทกภัยในพื้นที่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากอุทกภัยยังไม่สามารถลดลงได้จนเป็นที่พอใจของประชาชนผู้รับบริการ สังเกตได้จากทัศนคติของประชาชนที่มีต่อผลการปฏิบัติงานที่อยู่ในระดับปานกลาง

5. ผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคที่พบจากการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัย

สรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้แทนจากหน่วยงานทั้ง 7 หน่วยงาน ซึ่งได้แก่ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพิษณุโลก ที่ว่าการอำเภอ เทศบาลตำบลบางระกำเมืองใหม่ องค์การบริหารส่วนตำบลคู่ม่วง องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสงสงคราม องค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม และองค์การบริหารส่วนตำบลวังอิทก พบว่าปัญหา และอุปสรรคที่พบส่วนใหญ่เกิดจากการประสานงาน และการขาดแคลนทรัพยากรซึ่งได้แก่ งบประมาณ บุคลากร พาหนะ เครื่องจักรกล วัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ และการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยที่ผ่านมายังไม่มีการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ

...ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เป็นปัญหาการขาดแคลนทรัพยากร เช่น พาหนะ เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ไม่เพียงพอกับความต้องการ เพราะหน่วยงานไม่สามารถจัดซื้อได้ ทำได้เพียงการขอประสานงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจากศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามเขตต่างๆ

(บุญยิ่ง คุ่มสุข, ผู้ให้สัมภาษณ์, 13 มกราคม 2555)

...การทำงานที่ผ่านมายังไม่มีการสำรวจความพึงพอใจของชาวบ้าน การทำงานเป็นเพียงการจัดส่งความช่วยเหลือไปตามหลักเกณฑ์และแนวทางความช่วยเหลือของทางจังหวัด

(สิทธิชัย จันทศิริ, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 มกราคม 2555)

...การประสานงานเพื่อขอสนับสนุน เรือ เครื่องจักรกล ทุ้งยังชีพ วัสดุอุปกรณ์เพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยกับหน่วยงานต่างๆ ยังมีความล่าช้า เนื่องจากขาดแคลนทรัพยากรและงบประมาณ

(เขาวลิต หลวงศรีราชฎ์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 มกราคม 2555)

...ส่วนใหญ่ปัญหาที่พบจะเป็นเรื่องของการประสานงานระหว่างผู้นำท้องถิ่นกับ อบต. บางครั้งผู้นำท้องถิ่นยังไม่เข้าใจขั้นตอนในการร้องขอความช่วยเหลือกับทางหน่วยงาน

(วีระวัฒน์ แสงน้อย, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 มกราคม 2555)

...บุคลากรที่รับผิดชอบในหน่วยงานมีไม่เพียงพอกับความรับผิดชอบกับพื้นที่รับผิดชอบที่ต้องรับผิดชอบทั้งตำบล ส่วนใหญ่ขาดบุคลากรที่ทำในเรื่องของเอกสารที่ต้องส่งกับทางอำเภอในช่วงน้ำท่วม เพราะเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ อบต. มีแค่คนเดียว

(พัชรากร บุรีโถ, ผู้ให้สัมภาษณ์, 12 มกราคม 2555)

...อุปสรรคจุดใหญ่ เป็นเรื่องของงบประมาณ เนื่องจากงบประมาณที่จัดสรรมายังหน่วยงานไม่เพียงพอสำหรับการฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะถนน เราไม่สามารถปรับปรุงถนนที่เสียหายหลังน้ำท่วมให้ดีขึ้นได้เท่าที่ควร เพราะถนนเสียหายเป็นจำนวนมาก

(ถวิล สุตวัฒน์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2555)

...ปัญหาหลักคือเรื่อง งบประมาณและวัสดุ อุปกรณ์ ไม่เพียงพอสำหรับการจัดการน้ำท่วม เพราะความรับผิดชอบหลักอยู่ที่ อบต. แต่เม็ดเงินที่จัดสรรมาไม่เพียงพอกับงานที่รับผิดชอบกับพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมทั้งตำบล

(นิรุฬห์ ไรจน์พวง, ผู้ให้สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2555)

ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามประชาชนในส่วนของคำถามปลายเปิดที่ให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาความเดือดร้อนที่ประชาชนได้รับจากอุทกภัยในพื้นที่พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือต่างๆ ในขณะที่เกิดภัยและหลังเกิดภัยล่าช้า เนื่องมาจากหน่วยงานส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานส่วนภูมิภาคมีทรัพยากรในการ

สนับสนุนที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เช่น ขาดแคลนเรือ ล้วงลอยน้ำ วัสดุ สำหรับการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย การจ่ายเงินชดเชยผู้ประสบภัยล่าช้าและไม่เพียงพอต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น และความล่าช้าในการฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานที่เสียหายโดยเฉพาะถนน ซึ่งสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนในเรื่องของการสัญจรเป็นอย่างมาก

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และจากการรวบรวมแบบสอบถามในส่วนของคำถามปลายเปิดที่ให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่เพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ ดังนี้

1. การจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ควรมีการจัดทำแผนระยะยาวเพื่อการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน เพราะพื้นที่อำเภอบางระกำนั้นประสบกับปัญหาอุทกภัยที่ซ้ำซาก เพราะเกิดขึ้นเป็นประจำ ต่อเนื่องทุกปี ประกอบกับแผนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นลักษณะของแผนระยะสั้นเป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหายุ่งเหยิงเฉพาะหน้าตามความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น อีกทั้งการจัดทำแผนดังกล่าวยังมาจากการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานจากส่วนกลางเป็นหลักไม่ได้มาจากการจัดทำแผนที่มาจากประชาชนในพื้นที่ ดังนั้นควรมีการจัดทำแผนระยะยาวเพื่อการจัดการอุทกภัยที่ยั่งยืน

2. แผนระยะยาวที่เหมาะสมกับพื้นที่อำเภอบางระกำ ควรเป็นแผนที่เน้นการบูรณาการแหล่งน้ำในพื้นที่เป็นหลัก เช่น การขุดลอกคู คลอง ต่างๆ เพื่อให้น้ำระบายลงสู่แม่น้ำสายหลักได้สะดวก การสร้างแนวป้องกันน้ำขนาดใหญ่เพื่อชะลอน้ำ และการสร้างแก้มลิงเพื่อชะลอน้ำและกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง เนื่องจากสภาพความเดือดร้อนที่เกิดจากอุทกภัยส่วนใหญ่ของประชาชนในพื้นที่พบว่า เกิดจากน้ำเข้าท่วมพืชผลการเกษตรก่อนการเก็บเกี่ยว และน้ำท่วมขังพื้นที่การเกษตรรวมทั้งที่อยู่อาศัยเป็นเวลานานทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพได้

3. ควรมีการปรับปรุงถนนเพื่อการสัญจร เนื่องจากขณะเกิดอุทกภัยประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถสัญจรไปมาได้ สร้างความเดือดร้อนเป็นอย่างมากโดยเฉพาะผู้สูงอายุ เด็ก ผู้พิการ และผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัวต้องเดินทางเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลเป็นประจำ ต้องใช้เรือเป็นพาหนะเพียงอย่างเดียว และหลังจากน้ำลดถนนที่ใช้เพื่อการสัญจรในพื้นที่อำเภอบางระกำนั้นก็เสียหายส่งผลให้ต้องมีการปรับปรุงถนนเป็นประจำทุกปี ซึ่งสิ้นเปลืองงบประมาณเป็นอย่างมาก ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการปรับปรุงถนนที่มีอยู่เดิมนั้นให้มีระดับที่สูงกว่าระดับน้ำที่เคยท่วมและสร้างทางระบายน้ำเป็นระยะตามเส้นทางของถนนในกรณีที่ดินตัดผ่านขวางทางน้ำ

เพื่อให้ น้ำระบายลงสู่แม่น้ำสายหลักได้สะดวก ลดความเสียหายของถนนเพื่อให้ประชาชนสามารถสัญจรได้ในขณะเกิดอุทกภัย

4. เนื่องจากการบรรเทาความเดือดร้อนที่เกิดจากอุทกภัยของประชาชนในพื้นที่อำเภอบางระกำเป็นลักษณะของการจัดทำโครงสร้างพื้นฐาน และโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ดังนั้นส่วนสำคัญสำหรับการขับเคลื่อนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ รัฐบาลควรมีการสนับสนุนงบประมาณ และจัดสรรทรัพยากรเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่อำเภอบางระกำอย่างต่อเนื่องเพื่อการจัดการปัญหาอุทกภัยที่ยั่งยืน

5. การประสานงานระหว่างหน่วยงานส่วนภูมิภาคและหน่วยงานส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในพื้นที่ร่วมกัน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะปัจจุบันการประสานงานระหว่างหน่วยงานเกิดความล่าช้าเนื่องจากหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการปฏิบัติงานอยู่ที่หน่วยงานส่วนท้องถิ่นแต่งบประมาณและทรัพยากรอยู่ที่หน่วยงานส่วนภูมิภาค ระเบียบการในการขอสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ จำเป็นต้องจัดทำเป็นเอกสาร การปฏิบัติงานจึงมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานหลายขั้นตอน ทำให้การช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉินเกิดความล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์